

Zielona Góra dnia 27 sierpnia 2018 r.

Prof. dr hab. Jerzy Szymaniuk
Dziedzina - sztuki muzyczne
Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Artystyczny
Instytut Muzyki
Zakład Jazzu
Ul. Szafrana 19
65-516 Zielona Góra

RECENZJA

**w przewodzie doktorskim magistra Grzegorza Piaseckiego w dziedzinie
sztuk muzycznych w dyscyplinie instrumentalistyka**

sporządzona na zlecenie Dziekana Wydziału Instrumentalnego
Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu,
w związku z pismem z dnia 11 lipca 2018 roku.

Do nadesłanego mi przez Dziekana Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu pisma została dołączona następująca dokumentacja:

- Uchwała Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu nr 40/2015/2016 z dnia 8 marca 2016 roku w sprawie wyznaczenia mnie jako recenzenta pracy doktorskiej kandydata,
- Protokół Komisji Skrutacyjnej z głosowania na posiedzeniu Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w dniu 8 marca 2016 r.,
- Lista obecności na posiedzeniu Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w dniu 8 marca 2016 r.,
- 1 egzemplarz pracy doktorskiej składającej się z dzieła artystycznego, zarejestrowanego na nośniku elektronicznym oraz opisu w wersji drukowanej,
- 1 egzemplarz dokumentacji dorobku Kandydata.

PRACA

Praca doktorska magistra Grzegorza Piaseckiego składa się z dzieła artystycznego, zarejestrowanego na nośniku elektronicznym (płyta CD) oraz opisu pt. *Różnorodne podejście do gry na kontrabasie ze względu na środki wykonawcze i wyrazowe*

określające wielobarwność i wielozadaniowość tego instrumentu w muzyce jazzowej, na przykładzie własnych kompozycji i aranżacji.

Praca została napisana pod kierunkiem prof. dr. hab. Jacka Meiry, prof. nadzw. w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

PODSTAWOWE DANE O KANDYDACIE

Pan mgr Grzegorz Piasecki urodził się 1 sierpnia 1984 roku w Piotrkowie Trybunalskim. W roku 2008 ukończył studia na Politechnice Łódzkiej, na Wydziale Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki, na kierunku Elektrotechnika w zakresie Automatyki i metrologii elektrycznej oraz Informatyki stosowanej z wynikiem dobrym i uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera.

W roku 2013 ukończył studia na Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu na Wydziale Instrumentalnym, na kierunku Jazz i muzyka estradowa w specjalności gra na kontrabasie z wynikiem celującym i uzyskał tytuł zawodowy magistra sztuki.

Od 2013 roku jest studentem Studiów III stopnia (doktoranckich) na Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, na Wydziale Instrumentalnym; dziedzina – sztuki muzyczne, dyscyplina artystyczna - instrumentalistyka.

Pan Grzegorz Piasecki podnosił ponadto swoje kwalifikacje w ramach licznych warsztatów muzycznych min.:

- Warsztaty Jazzowe w Puławach,
- Warsztaty organizowane przez Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, których wykładowcami byli min. Ron Carter, Darek Oleszkiewicz, Rufus Ried, Kristin Korb, Nicolas Simion, Andrzej Jagodziński, Dave Liebman.

Doświadczenie pedagogiczne zdobywał także prowadząc klasę kontrabasu podczas Warsztatów Big Bandowych w Nysie (2011), Warsztatów Jazzowych w klubie Vertigo Jazz Club (2015), w ramach warsztatów prowadzonych przez Marca Bernsteina (Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu), podczas Festiwalu w Mołdawii (2017).

Przebieg dotychczasowego zatrudnienia Pana Grzegorza Piaseckiego:

- W latach 2007 – 2008 pracował jako projektant automatyk w Biurze projektowym TBP Interprojekt w Łodzi,
- od 2013 roku do chwili obecnej jest wykładowcą na Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, Wydziale Instrumentalnym, w Zakładzie Jazzu i prowadzi przedmioty: Studia orkiestrowe, Kontrabas jazzowy, Gitara basowa, Podstawy improwizacji.

OCENA DOROBKU

Pan Grzegorz Piasecki do chwili obecnej prowadzi szeroką działalność artystyczną jako muzyk instrumentalista, kompozytor i aranżer oraz wykładowca. Doświadczenie zawodowe zdobywał nie tylko podczas studiów i pracy na uczelni wyższej. Istotny obszar pracy zawodowej stanowią także: instytucje szkolnictwa muzycznego niższego stopnia, profesjonalne instytucje kultury (Narodowe Forum Muzyki, teatry, Młodzieżowa Akademia Musicalowa we Wrocławiu), inne instytucje kultury i oświaty, oraz współpraca z artystami (min. Leszek Możdżer, Piotr Wojtasik, Jose Torres, Marc Bernstein, Mack Goldsbury, Włodzimierz Pawlik, Dante Luciani, Grzegorz Nagórski, Magdalena Zawartko, Lena Romul, Tomasz Wendt, Tomasz Pruchnicki).

Współpraca z artystami zaowocowała licznymi nagraniami płytowymi. W fonograficznym dorobku, który obejmuje 13 płyt (w tym trzy płyty w oczekiwaniu na wydanie), znajdują się min.: *Instynktownie* (Captain Earth, 2012), *Pegaz* (Captain Earth, 2014), *Przyjdę do siebie* (Luna, 2014), Tomasz Pruchnicki *Gnomonika* (JBRecords, 2015), *Blues On The Bridge* (Mathejzanum, 2016), *Wrocławskie spacery* (Mathejzanum, 2016), Tomasz Wendt Trio & Atom String Quartet *Behind the Strings* (DTM, 2016), *Miłość, Strona B* (Warner Music Polska, 2018), oraz płyta autorska w duecie z wokalistką Magdaleną Zawartko *Leć głosie* (Captain Earth i DTM, 2015).

Współpraca z artystami, różnorodność koncertowa podkreśla nie tylko umiejętność poruszania się w zróżnicowanych obszarach stylistycznych, ale także różne odcienie zawarte w warstwie emocjonalnej wykonywanej muzyki. Staje się w ten sposób artystą o szerokich możliwościach wypowiedzi.

W przedstawionym życiorysie Doktorant podkreśla również swoją aktywność charytatywną. Koncertuje dla Dolnośląskiego Towarzystwa Muzycznego, Wrocławskiego Centrum Seniora, Centrum Dzieci z Porażeniem Mózgowym przy Stowarzyszeniu Św. Celestyna w Mikoszowie.

Za działalność artystyczną otrzymał szereg nagród i wyróżnień w konkursach i na festiwalach, między innymi:

- Grand Prix na Ogólnopolskich Spotkaniach z Piosenką Kabaretową OSPA w Ostrołęce (2006); nagroda zespołowa,
- Nagroda im. Andrzeja Jakóbca dla najzdolniejszego twórcy festiwalu FAMA w Świnoujściu (2009); nagroda zespołowa,
- III miejsce na Krokus Jazz Festiwal w Jeleniej Górze (2009); nagroda zespołowa,
- III miejsce na Międzynarodowym Festiwalu Jazz Contest w Tarnowie (2009); nagroda zespołowa (Bartosz Pernal Quintet),
- II miejsce na Międzynarodowym Festiwalu Jazz Contest w Tarnowie (2009); nagroda zespołowa (Michał Szkil Quartet),
- Grand Prix na Międzynarodowym Festiwalu Jazz Juniors w Krakowie (2009); nagroda zespołowa,
- Wyróżnienie na Światowym Konkursie Kontrabasowym we Wrocławiu (2010),
- Nagroda indywidualna dla wyróżniającego się solisty na I Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Jazzowej RCK PRO JAZZ w Kołobrzegu (2010),

- I miejsce na I Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Jazzowej RCK PRO JAZZ w Kołobrzegu (2010); nagroda zespołowa,
- II miejsce na Międzynarodowym Festiwalu Jazz Juniors w Krakowie (2010); nagroda zespołowa,
- Nagroda „Klucz do kariery” w ramach Pomorskiej Jesieni Jazzowej, Gorzów Wlkp. (2011); nagroda zespołowa,
- II miejsce na Międzynarodowym Festiwalu Jazz Juniors w Krakowie (2011); nagroda zespołowa,
- I miejsce na III Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Jazzowej RCK PRO JAZZ w Kołobrzegu (2012); nagroda zespołowa,
- Nagroda DYPLOM ROKU 2013 ufundowana przez Marszałka Województwa dla najlepszego absolwenta Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu,
- Finalista konkursu na indywidualność jazzową podczas Festiwalu Jazz Nad Odrą 2015
- Nominacja do nagrody EMOCJE 2016 Radia Wrocław Kultura w kategorii DEBIUT za płytę *Zawartko/Piasecki Leć głosie*,
- Nominacja do nagrody WARTO 2016 Gazety Wyborczej w kategorii MUZYKA za płytę *Zawartko/Piasecki Leć głosie*,
- Nagroda Fryderyk 2017 dla Tomasz Wendt Trio & Atomic String Quartet za płytę *Behind the Strings*.

Doktorant jest także laureatem Stypendium Prezydenta Miasta Wrocław (2012, 2013), Programu Stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska” (2014).

Brał udział w ok. **125** koncertach jako muzyk – instrumentalista, kompozytor i aranżer oraz kierownik artystyczny projektów.

Koncertował i występował na festiwalach w Polsce i za granicą (Niemcy, Szwecja, Malta, Mołdawia, Czechy).

Występował w różnych miejscach, zarówno w salach kameralnych jak i dużych salach koncertowych. I tutaj należy wymienić koncerty w Filharmonii Wrocławskiej im. Witolda Lutosławskiego, w teatrach (Teatr Muzyczny Capitol we Wrocławiu, Teatr Polski we Wrocławiu, Teatr im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy, Teatr Syrena w Warszawie), Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu, Hali Stulecia we Wrocławiu, Ossolineum - Zakład Narodowy im. Ossolińskich we Wrocławiu, Aula Uniwersytetu Zielonogórskiego, Muzycznym Studio im. A. Osieckiej Programu III Polskiego Radia w Warszawie, Studio Polskiego Radia w Szczecinie, w siedzibie radia Good Time Radio w Poznaniu, w Salach Koncertowych Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, w auli koncertowej Aula Nova Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, Sali Koncertowej Centrum Kultury Impart we Wrocławiu, Instytucie Polskim w Berlinie, Ambasadzie RP w Sztokholmie, Ambasadzie RP w Pradze, w Sali Kameralnej im. Jana Webera (Duszniki-Zdrój), w salach koncertowych

w różnych miastach w Polsce, w klubach jazzowych (w tym autorski projekt cykliczny *Bass in Duet* w Vertigo Jazz Club, Wrocław), salach koncertowych domów kultury.

Listę miejsc, w których występował Pan G. Piasecki dopełniają liczne koncerty w ramach Audycji Jazzowych dla dzieci organizowanych przez Filharmonię Wrocławską im. Witolda Lutosławskiego (łącznie ok. 60 audycji), koncerty podczas Ogólnopolskich Przeglądów Młodych Wokalistów „Debiuty” (2014, 2015), koncerty charytatywne.

Doktorant miał okazję do promocji własnej twórczości w różnych odsłonach: współpraca z orkiestrami jazzowymi, orkiestrami symfonicznymi, koncerty kameralne (comba). Prezentował wiele autorskich prac twórczych, standardów muzyki jazzowej, utworów z innych gatunków muzycznych.

Aktywność Doktoranta przejawia się w różnych obszarach (artystycznym, dydaktycznym, organizacyjnym). Ze złożonej dokumentacji wynika, że ważną część działalności Pana G. Piaseckiego stanowi działalność popularyzatorska. Jest współzałożycielem Piotrowskiego Stowarzyszenia Jazzowego (w latach 2006 – 2010 był członkiem Zarządu Stowarzyszenia i sprawował funkcję sekretarza), pomysłodawcą i organizatorem warsztatów (min. warsztaty mistrzowskie z amerykańskim saksofonistą Marc’iem Bernsteinem, Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu), prowadził warsztaty jazzowe dla dzieci zorganizowane przez Fundację Polski Jazz Vertigo.

W informacji dotyczącej popularyzacji nauki G. Piasecki wymienia także wykład pt. *Muzyka, sława, pieniądze, czyli o codzienności artysty* podczas IV Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo – Artystycznej Doktorantów Uczelni Muzycznych (Akademia Muzyczna im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, 2015).

Na podstawie analizy dokumentów dostrzegam kształtujący się profil sylwetki artysty - nauczyciela obejmujący kompetencje merytoryczne, interpersonalne i organizacyjne. Swobodnie porusza się po różnych odcieniach muzyki jazzowej dobierając dla siebie właściwą rolę. Staje się w ten sposób artystą o szerokich możliwościach wypowiedzi.

Przedstawione zaświadczenia potwierdzają istotne cechy Pana G. Piaseckiego: rzetelne przygotowywanie się do koncertów, solidność i punktualność, umiejętność nawiązywania kontaktów. Połączenie w/w cech z profesjonalnym warsztatem muzycznym, twórczą wyobraźnią, czyni z niego artystę gotowego do samodzielnej pracy artystycznej.

Z przedstawionej dokumentacji wynika, że Doktorant swoją działalność artystyczną postrzega wielotorowo. Obok twórczej aktywności istotnym dla niego jest działalność upowszechnieniowa, popularyzowanie sztuki, wychodząca poza mury akademickie aktywność dydaktyczna. Ważny dla Doktoranta jest odbiorca najmłodszy (warsztaty, audycje dla młodzieży szkolnej), w ten sposób wpływa na kształtowanie postaw kolejnych pokoleń.

W osobie Doktoranta mamy osobę ambitną i dynamiczną, która potrafi świadomie organizować własny rozwój artystyczny, pracę artystyczną oraz pracę w zakresie dydaktyki. Jest osobą uposażoną w szerokie umiejętności, zarówno praktyczne, teoretyczne jak i organizatorskie. Jego kompetencje i jakość wykonywanej pracy

potwierdzają zamieszczone w dokumentacji zaświadczenia, dyplomy, podziękowania, recenzje prasowe i inne pisma otrzymane od różnych osób i instytucji – w łącznej liczbie 32.

Moja uwaga dotyczy:

/sposobu zorganizowania dokumentacji (w przedstawionej dokumentacji dorobku ma miejsce powtarzanie tych samych treści),

/występujących błędów (literówki, drobne błędy stylistyczne),

/brak dokładnych danych dot. np. miejsca edukacji i pełnej nazwy SM I i II st. – tym bardziej, że jak sam Doktorant pisze we wstępie: szkoły, która wywarła wpływ na późniejsze zainteresowania muzyką XX i XXI wieku (Życiorys),

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska magistra Grzegorza Piaseckiego składa się z dzieła artystycznego zapisanego na nośniku elektronicznym (płyta CD) oraz opisu dzieła artystycznego.

Opis dzieła nagranego

Płyta zawiera dziewięć utworów:

1. *Hine ma tov u'ma naim nr 1* (mel. lud., aranżacja Grzegorz Piasecki)
2. *Wokaliza* (komp. Sergiusz Rachmaninow, aranżacja Grzegorz Piasecki)
3. *Monastyr* (komp. Grzegorz Piasecki)
4. *Improwizacja na flet altowy i kontrabas nr 1*
5. *If You wanna be my Man* (komp. Edward Grieg, aranżacja Grzegorz Piasecki)
6. *Niech w święto radosne* (komp. Wippon z Burgundii, aranżacja Grzegorz Piasecki)
7. *Mdina* (komp. Grzegorz Piasecki)
8. *Improwizacja na flet i kontrabas nr 2*
9. *Hine ma tov u'ma naim nr 2* (mel. lud., aranżacja Grzegorz Piasecki).

Zarejestrowane utwory zawierają dwie kompozycje własne i autorskie aranżacje. Wykonany repertuar jest na profesjonalnym poziomie. Przyczynia się do tego nie tylko kunszt wykonawczy Doktoranta, ale także wysoki poziom pozostałych wykonawców, których zaprosił do projektu: Magdalena Zawartko – śpiew, Mark Lotz – flet altowy i flet basowy, Tomasz Wendt – saksofon tenorowy, Piotr Wojtasik – trąbka, Artur Tużnik – fortepian, Wojciech Buliński – perkusja, Jose Torres – instrumenty perkusyjne. Dobór takich artystów z góry gwarantował dobry efekt artystyczny, a płyta i jej brzmienie jest tego potwierdzeniem.

Interesująco dobrany repertuar zawiera elementy muzyki ludowej, klasycznej, religijnej oraz dwie wersje tradycyjnej pieśni żydowskiej *Hine ma tov u'ma naim*, które otwierają i wieńczą nagrany materiał.

Doktorant w swojej twórczości umiejętnie czerpie z osiągnięć muzyki XX i XXI wieku oraz rozwoju techniki (elektroniczny sprzęt muzyczny). Korzysta z tradycyjnych technik gry, a poszukując jednocześnie nowych środków wyrazowych, skupia się na

możliwościach wykorzystania instrumentu – kontrabas (niektórym z technik gry nadaje nazwę własną, np. *Frog bounce*).

Idea ta odpowiada założeniom i tematowi pracy doktorskiej.

Z uwagi na podjęty temat pracy doktorskiej, w ocenie dzieła należy wymienić cechy sztuki wykonawczej i użyte środki wyrazowe, które podkreślają wielobarwność nagrania i rolę kontrabas w kształtowaniu materiału muzycznego. Dzieło wyróżniają w sposób szczególny następujące elementy:

- / kształtowanie formy poprzez: elementy dokomponowane (wstępy, łączniki, zakończenia), części otwarte dla improwizacji, wieloczęściowość (np. utwór *Monastyr* mający formę czteroczęściowej suity),
- / zabiegi w zakresie instrumentacji: zróżnicowane układy głosów, klastery (*Monastyr*), łączenie instrumentów (np. duety w partiach pierwszoplanowych i drugoplanowych),
- / kontrapunktyczne budowanie linii basowej, *walking*, *ostinata*, nuty pedałowe, dwudźwięki (*If You wanna be my Man*),
- / kontrasty (min. rytmiczny, barwowy, kontrast w rejestrach, kontrast fakturalny, zróżnicowane instrumentarium),
- / improwizacje,
- / budowanie napięć,
- / budowanie *backgroundu* harmonicznego,
- / naprzemienne wykorzystanie techniki gry *pizzicato* i *arco*,
- / flażolety (np. *Improwizacja na flet altowy i kontrabas nr 1*),
- / zastosowanie techniki trzypalcowej (*If You wanna be my Man*),
- / nawarstwianie faktur kontrabas (*Monastyr*),
- / bogactwo środków w warstwie rytmicznej – polirytmia; nieregularne metrum oraz metrum zmienne (np. 7/8 w utworze *Niech w święto radosne*, 9/8 i 7/4 w utworze *Hine ma tov u'ma naim nr 2*); nawarstwianie podziałów rytmicznych (np. regularnych i nieregularnych w utworze *Hine ma tov u'ma naim nr 2*); kształtowanie materiału poprzez zagęszczanie i rozluźnianie warstwy rytmicznej,
- / poszukiwania w zakresie sonorystyki: np. poprzez przetworzenia elektroniczne (np. efekty elektroniczne w utworze *Hine ma tov u'ma naim nr 1*, modyfikacja brzmienia kontrabas w utworze *Mdina*);
- / efekty perkusyjne (*Hine ma tov u'ma naim 1*, *Wokaliza*, *Improwizacja na flet i kontrabas nr 2*).

Przedstawione powyżej elementy podkreślają wielozadaniowość kontrabas. Instrument nie tylko pełni funkcję akompaniującą w tradycyjnym znaczeniu, ale jest instrumentem równoważnym z innymi. Poprzez zastosowane efekty, techniki gry, przetworzenia elektroniczne, a co istotne solidny fundament basowy, wpływa na koloryt płyty, a tym samym płyta oddaje założenia wynikające z podjętego tematu pracy. W nagraniu należy podkreślić także dbałość o intonację, swobodne poruszanie się w rejestrach dolnych i górnych instrumentu.

W budowaniu klimatu płyty Doktorant posłużył się jeszcze jednym istotnym zabiegiem. Utwory zostały wykonane w różnych składach, od duetu do składu większego. Duety (w tym przypadku z głosem wokalnym i duety z fletem) należą do trudnych form wykonawczych i wymagają wysokiego kunsztu i kreatywności, tym bardziej, że

kształtowanie materiału opiera się na wzajemnej współpracy (interakcji) wykonawców. W wykonywanym repertuarze odnajdujemy również partię kontrabasu akompaniującą podczas improwizacji saksofonu. G. Piasecki swoją grą i kreatywnością, łącząc linię basową z elementami harmonii oraz z efektami perkusyjnymi, nie tylko stworzył solidny *background* harmonicznym – rytmiczny, ale nadawał utworom kształt w sensie wyrazowym. Wywiązał się ze swej roli perfekcyjnie.

G. Piasecki sięga do różnych źródeł inspiracji, jest artystą czerpiącym z uznanych wzorców, przy czym nadaje swojej muzyce osobisty charakter. Jest też kontynuatorem idei łączenia muzyki ludowej, klasycznej z jazzem, którą z powodzeniem podejmowali uznani artyści polskiej sceny jazzowej. G. Piasecki odkrywa i przywraca kolejne motywy, melodie, którym nadaje nowy, indywidualny kształt. Doktorant udowadnia, że bogata skarbnica muzyki jest wciąż źródłem niewyczerpanym. Artysta umiejętnie z niej korzysta, a połączenie tych elementów z jazzem udaje się jemu znakomicie. Piszącego recenzję jako słuchacza zachwyca osiągnięte brzmienie zespołowe. Podkreślić należy mistrzowsko wykonane partie wokalne i instrumentalne przez wszystkich muzyków biorących udział w sesji nagraniowej.

Moja uwaga dotyczy braku czasów trwania poszczególnych utworów.

Opis pracy teoretycznej

Praca opisowa – teoretyczna pt. *Różnorodne podejście do gry na kontrabasie ze względu na środki wykonawcze i wyrazowe określające wielobarwność i wielozadaniowość tego instrumentu w muzyce jazzowej, na przykładzie własnych kompozycji i aranżacji.*

Rozdział pierwszy został poprzedzony wprowadzeniem. Po części trzeciej autor zamieścił zakończenie oraz bibliografię.

W rozdziale pierwszym Doktorant opisuje rozwój środków wyrazu i wybranych środków wykonawczych w muzyce jazzowej. Autor odwołał się również do najważniejszych przedstawicieli sztuki gry na kontrabasie, którzy mieli znaczący wpływ na kształtowanie roli tego instrumentu w grze solowej i zespołowej. Przedstawia rozwój funkcji kontrabasu w aspekcie stylów w muzyce jazzowej. Opisuje elementy muzyczne w kontekście kultury afrykańskiej i europejskiej. Interesujący wątek opisany w podrozdziale 1.1 jest bardzo krótką charakterystyką elementów odwołującą się do jednej pozycji bibliograficznej, jakże cennej i ważnej na rynku polskim, lecz w moim odczuciu, takie podejście wyklucza dyskurs naukowy. Tym bardziej, że zasoby biblioteczne dysponują interesującymi źródłami uznanych teoretyków.

Rozdział drugi pt. *Możliwości wykonawcze kontrabasisty określające jego wielobarwność i wielozadaniowość na przykładzie skomponowanych utworów i stworzonych aranżacji* stanowi opis warsztatu muzyka – instrumentalisty. Doktorant omawia techniki wykonawcze w kontekście koncepcji poszczególnych utworów, a także indywidualne poszukiwania środków wyrazowych. Przedstawia także szczegółową analizę nagranych utworów ze wskazaniem wykorzystanych technik wykonawczych. Zamieszczony zapis nutowy zawiera legendę wyjaśniającą zapis i sposób wykonania. Dodatkowym walorem tej części jest opisywanie przez Doktoranta osobistych doznań i inspiracji, które

wywarły wpływ na dobór utworów, koncepcję programu i kształtowanie materiału muzycznego (np. *Monastyr, Mdina*).

W rozdziale trzecim autor podkreśla potrzebę poszukiwania nowych środków wyrazowych, inspiracji w muzyce jako podstawę w rozwoju twórczego myślenia w kontekście nauczania gry na instrumencie. Ze względu na skromną zawartość rozdziału (2,5 strony), Doktorant mógł z powodzeniem zamieścić tekst (lub jego fragmenty) np. w uwagach końcowych.

Inne uwagi:

/ pominiętych zostało kilku autorów i ich dzieła w bibliografii, a są natomiast w przypisach,

/ występują błędy w tekście (literówki, drobne błędy stylistyczne, interpunkcyjne),

/ sposób redakcji przypisów – np. brak skrótów redakcyjnych,

/ brak konsekwencji w redakcji Bibliografii.

Wyżej wymienione uwagi nie pomniejszają jednak wartości merytorycznej części opisowej.

Konkluzja

Pracę doktorską Pana magistra Grzegorza Piaseckiego oceniam pozytywnie. Nagrane dzieło na płycie CD oraz część opisowa z jej aspektem historycznym i warsztatowym stanowi twórczy wkład w rozwój instrumentalistyki. Doktorant wykazał się wiedzą teoretyczną, a także umiejętnościami do prowadzenia pracy artystycznej.

Niniejszym stwierdzam, że przedstawiona do oceny praca doktorska spełnia warunki określone Ustawą o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Prof. dr hab. Jerzy Szymaniuk

